

JUSTEL - Geconsolideerde wetgeving				
Einde	Eerste woord	Laatste woord	Wijziging(en)	Aanhef
Verslag aan de Koning		Inhoudstafel	3 uitvoeringbesluiten	1 gearchiveerde versie
Erratum		Einde		Franstalige versie
belgiëlex . be - Kruispuntbank Wetgeving				
Raad van State				
ELI - Navigatie systeem via een Europese identificatiecode voor wetgeving				
http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/besluit/1966/10/26/1966102605/justel				

Titel	
<p>26 OKTOBER 1966. - KONINKLIJK BESLUIT waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt (NOTA : Raadpleging van vroegere versies vanaf 28-10-2000 en tekstbijwerking tot 28-10-2000)</p> <p>Bron : VOLKSGEZONDHEID Publicatie : 06-12-1966 nummer : 1966102605 bladzijde : 12111 Dossiernummer : 1966-10-26/30 Inwerkingtreding / Uitwerking : 01-01-1967</p>	

Inhoudstafel		Tekst	Begin
<p>Art. 1-10 BIJLAGE. Art. N</p>			

Tekst		Inhoudstafel	Begin
<p>Artikel 1. [De inenting tegen poliomyelitis wordt verplicht gesteld. De handelingen die zij omvat nemen een aanvang [¹ na de tweede levensmaand]¹ en moeten vóór de leeftijd van achttien maanden beëindigd zijn, behalve zo er geneeskundige tegenaanduiding is, in welk geval zij moeten verricht worden tijdens de achttien maanden volgend op het einde van deze tegenaanduiding.] (KB 02-04-1968, art. 1)</p> <p>----- (1)<KB 2000-09-22/33, art. 1, 002; Inwerkingtreding : 07-11-2000></p> <p>Art. 2. De Minister van Volksgezondheid bepaalt de aard van de te gebruiken entstof.</p> <p>Art. 3. Door de burgemeesters wordt de lijst opgesteld en bijgehouden van de kinderen die aan de verplichte inenting zijn onderworpen. Zij wijzen de in artikel 7 bedoelde personen op hun verplichtingen dienaangaande. Zij houden eveneens toezicht op de naleving van die verplichting en delen de gezondheidsinspecteur de vastgestelde nalatigheden mede.</p> <p>Art. 4. De burgemeesters dienen alle voorzieningen te treffen om de kosteloze inenting te doen plaatsvinden binnen de termijnen bepaald in artikel 1. De in artikel 7 bedoelde personen kunnen echter de in hun bewaring gestelde of onder hun voogdij</p>			

staande kinderen op hun kosten door een geneesheer naar keus doen inenten, binnen de termijnen bepaald in artikel 1.

Art. 5. Ter gelegenheid van de laatste toediening van de entstof wordt aan de in artikel 7 bedoelde personen een vaccinatiebewijs afgeleverd waarvan het model bij dit besluit gevoegd is.

Dit attest dient binnen vijftien dagen na zijn aflevering toegezonden aan het gemeentebestuur waar het ingeënte kind gedomicilieerd is.

Art. 6. Het bestaan van een contra-indicatie moet blijken uit een omstandig geneeskundig attest, dat de waarschijnlijke duur van de contra-indicatie vermeldt en aan de gezondheidsinspecteur van het ambtsgebied toegestuurd wordt. Deze verwittigt de burgemeester van de gemeente waar het betrokken kind gedomicilieerd is.

Art. 7. Ieder die het recht van bewaring of de voogdij uitoefent over kinderen, die aan de verplichte inenting zijn onderworpen, is persoonlijk gehouden de in de artikels 1, 5, lid 2, en 6, bepaalde voorschriften na te komen.

Art. 8. De overtredingen van dit besluit worden bestraft met de in de gezondheidswet van 1 september 1945 gestelde straffen.

Art. 9. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1967.

Art. 10. Onze Minister van Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE.

Art. N. Model van vaccinatiebewijs, bedoeld bij artikel 5

De ondergetekende, ..., doctor in de geneeskunde,
verklaart dat het kind (naam en voornamen)

.....

geboren te....., de.....

woonachtig te .....straat, nr. ....,

de volledige inenting tegen poliomyelitis heeft ondergaan.

1° inname, de .....

2° inname, de .....

3e inname, de .....

....., de.....

De geneesheer-inenter,

Aanhef

Tekst

Inhoudstafel

Begin

KONINKLIJK BESLUIT

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de gezondheidswet van 1 september 1945, meer bepaald op artikel 1, 1°;

Gelet op het advies van de Hoge Gezondheidsraad d.d. 10 maart 1965;

Gelet op het advies van de Raad van State ;

Gelet op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Erratum

Tekst

Begin

ERRATUM

Wijziging(en)	Tekst	Inhoudstafel	Begin
originele versie			
• KONINKLIJK BESLUIT VAN 22-09-2000 GEPUBL. OP 28-10-2000 (GEWIJZIGD ART. : 1)			
• KONINKLIJK BESLUIT VAN 02-04-1968 GEPUBL. OP 14-05-1968 (GEWIJZIGD ART. : 1)			

Verslag aan de Koning	Tekst	Inhoudstafel	Begin
ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE			
De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 15e juni 1966, door de Minister van Volksgezondheid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit «waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt », heeft de 23e Juni 1966 het volgend advies gegeven:			
Het ontwerp-besluit waarbij de inenting tegen poliomyelitis verplicht gesteld wordt, is gesteund op artikel 1-1° van de gezondheidswet van 1 september 1945.			
Deze bepaling luidt als volgt:			
" Artikel 1. De Koning is ertoe gemachtigd om, bij algemene reglementen en na het advies ingewonnen te hebben van de Hoge Gezondheidsraad, de nodige maatregelen van voorbehoeding en assainering alsook alle inrichtings- en controle-maatregelen voor te schrijven:			
" 1° om de besmettelijke ziekten te voorkomen of te bestrijden, welke een algemeen gevaar opleveren en waarvan een lijst zal opgemaakt worden op het eensluidend advies van de Hoge Gezondheidsraad " .			
Op eensluidend advies van de Hoge Gezondheidsraad werd de poliomyelitis gerangschikt onder de besmettelijke ziekten, bij artikel 1-1° van het besluit van de Regent van 6 februari 1946 betreffende de prophylaxe tegen de besmettelijke ziekten.			
* * *			
Krachtens het eerste lid van artikel 4 van het ontwerp dienen de burgemeesters alle voorzieningen te treffen om de kosteloze inenting te doen plaatsvinden binnen de in artikellbepaalde termijnen.			
De hierdoor aan de burgemeesters opgelegde verplichting zal voor de gemeenten noodzakelijkerwijze uitgaven medebrengen.			
Gelijkaardige bepalingen komen voor onder de artikelen 3 en 4 van het besluit van de Regent van 6 februari 1946 waarbij de koepokinenting verplicht gemaakt wordt.			
De vraag die in dit verband rijst is of bedoelde uitgaven als verplichte uitgaven dienen te worden beschouwd in de zin van artikel 131 van de gemeentewet.			
Op deze vraag dient bevestigend te worden geantwoord. Volgens artikel 131 is de gemeenteraad verplicht elk jaar op de begroting der uitgaven te brengen al de uitgaven welke door de wetten aan de gemeente zijn opgelegd en inzonderheid die welke in 10 tot 190 van bedoeld artikel zijn opgesomd.			
In tegenstelling met de uitgaven die voortvloeien uit de "assaineringswerken of werken voor gezondheidsinstallaties", waarvoor artikel 2 van de gezondheidswet uitdrukkelijk bepaalt dat zij ambtshalve op de begroting van de gemeente zullen worden ingeschreven, wordt over de uitgaven in verband met de maatregelen genomen ter uitvoering van artikel 1 door de wet van 1 september 1945 niets bepaald.			
De gezondheidswet van 1 september 1945 vindt haar oorsprong in het ontwerp van wet dat door de Minister van Binnenlandse Zaken P. Berryer op 5 december 1911 bij de Kamer van			

volksvertegenwoordigers werd ingediend (gedr. st., Kamer, 1911-1912, nr. 25).

Ten gevolge van de ontbinding der Kamers verviel het ontwerp, maar het werd ongewijzigd opnieuw ingediend op 12 november 1912 (gedr. st., Kamer, 1912-1913, nr. 14).

Door een bijzondere Kamercommissie, onder voorzitterschap van de heer Liebaert, werd het grondig onderzocht en de besluiten van de commissie werden samengevat in een verslag opgemaakt door de heer Melot (gedr. st., Kamer, 1913-1914, nr. 263, d.d. 5 mei 1914).

De eerste wereldoorlog en zijn nasleep waren oorzaak dat het herwerkte ontwerp Berryer slechts op 5 september 1939 opnieuw bij de Kamer van volksvertegenwoordigers aanhangig werd gemaakt om ten slotte onmiddellijk na de tweede wereldoorlog de gezondheidswet van 1 september 1945 te worden.

De koepokinenting, die op grond van voormelde wet bij besluit van de Regent van 6 februari 1946 verplicht werd gemaakt, was een van de bijzondere doelstellingen die door het ontwerp Berryer werd nagestreefd.

Gezegd ontwerp beperkte zich niet alleen tot het verplicht stellen van de koepokinenting (artikel 5), maar belastte tevens de gemeenten en de provinciën tot het inrichten van verschillende gezondheidsdiensten (artikelen 23 en 26).

Artikel 23. van meergenoemd ontwerp bepaalde onder meer:

«Art. 23. Elke gemeente is ertoe gehouden kosteloos in te richten:

" 10 een koepokinentingsdienst aan huis of ingericht bij middel van openbare zittingen, welke ten minste eenmaal per jaar werkzaam zijn, alsook wanneer de pokken heersen.

"De entstof wordt kosteloos ter beschikking gesteld van al de dokters, door de dienst van de Staat tot bereiding van entstof " .

In verband met artikel 23 verklaarde de memorie van toelichting bij het ontwerp Berryer:

"Conformément à ce qui existe actuellement et à ce que prescrit l'article 131 de la loi communale, d'après lequel le Conseil est tenu de porter au budget les dépenses relatives à la salubrité locale, les communes auront à assumer les frais d'organisation du service.

"Ces frais ne seront, du reste, pas fort élevés: la matière vaccinale étant mise gratuitement par l'Etat à la disposition du corps médical - l'alinéa 3 de l'article le déclare expressément - les communes n'auront à supporter que la rémunération du médecin et les menues dépenses accessoires du service" (gedr. st., Kamer, 1911-1912, nr. 25, blz. 133).

Uit de parlementaire voorbereiding van de gezondheidswet van 1 september 1945 blijkt echter dat de toenmalige Regering de mening was toegedaan dat sommige artikelen van het vroegere ontwerp van wet Berryer onder meer deze betreffende de vaccinatie en de inrichting der gezondheidsdiensten niet in de wet dienden te worden opgenomen.

In de memorie van toelichting d.d. 5 september 1939 wordt hiervoor de volgende uitleg gegeven:

«Wat betreft de artikelen die niet werden overgenomen en die het voorwerp niet moeten uitmaken van afzonderlijke ontwerpen - zoals dit namelijk het geval is voor de artikelen handelend over de aangifte van de gevallen van besmettelijke ziekten, over de vaccinatie, de prophylaxe tegen de tuberculose, de inrichting der gezondheidsdiensten dit zijn bepalingen die feitelijk niet in de wet hoeven opgenomen, doch bij koninklijk besluit kunnen worden geregeld van het ogenblik af dat het principe, vastgelegd in artikel 1. aangenomen is met al de daarbij vereiste waarborgen» (gedr. st., Kamer, 2e buitengewone zitting van 1939, nr. 13, blz. 5).

Voor de uitvoering van de maatregelen die door de Koning worden genomen op grond van artikel I van de wet van 1 september 1945, ware het - van uit een strikt juridisch standpunt bekeken - wenselijker geweest de verplichte medewerking der gemeentebesturen en het ten laste vallen van de daaruit voortvloeiende uitgaven uitdrukkelijk in de wet te formuleren.

Het lijkt echter geen twijfel dat deze medewerking door de Regering als onontbeerlijk werd beschouwd, vermits aan de Koning door artikel 1 uitgebreide bevoegdheden werden toegekend om het in gebreke blijven van de gemeenten op sanitair gebied te verhelpen.

Dit wordt duidelijk geïllustreerd door de volgende passus uit het in de Senaat door de heer A. Moulin, namens de Commissie van Volksgezondheid uitgebracht verslag van 9 augustus 1945:

" Deze nieuwe macht die aan de Koning wordt toevertrouwd doet geenszins afbreuk aan de rechten toegekend aan de gemeentelijke overheden. Het zal voorzien hetzij in de onverschilligheid, hetzij in de inactie van deze laatsten, hetzij in de ontoereikendheid van hun actie. Immers de hygiëne is geen vraagstuk van louter plaatselijk belang " (gedr. st., Senaat, 1944-1945, nr: 68, blz. 2).

In dezelfde zin mag verwezen worden naar de memorie van toelichting d.d. 5 september 1939 (gedr. st., Kamer, 2e buitengewone zitting van 1939, nr. 13, blz. 24).

Wat de uitgaven betreft die aan de gemeenten door het ontwerp worden opgelegd, verklaart ten slotte het verslag voor de Kamer onder meer wat volgt:

" De uitgaven aan de gemeenten opgelegd kunnen zeer hoog zijn. Het zal nochtans niemand ontgaan dat met zekere daarvan niet moet getalmd worden, namelijk met deze voorzien bij artikel 1 der wet, § 1, ter voorkoming of bestrijding der besmettelijke ziekten..." (gedr. st., Kamer, 1944-1945, verslag van 25 april 1945, nr. 100, blz. 3).

* * *

Het ontwerp-besluit is voorafgegaan door een verslag aan de Koning.

Betreffende dit verslag zij opgemerkt:

1. Dat de verwijzing die voorkomt na het opschrift " Verslag aan de Koning " dient te worden geschrapt;

2. Dat er voor de beleefdheidsformule die in fine van het verslag voorkomt geen overeenstemming is tussen de Nederlandse en de Franse versie.

* * *

Volgens het eerste lid van artikel 4 dienen de burgemeesters alle voorzieningen te treffen om de kosteloze inenting te doen plaatsvinden binnen de termijnen bepaald in artikel 1.

Vermits volgens de gemachtigde ambtenaar de door de burgemeesters in te richten kosteloze inenting door tussenkomst van een geneesheer dient te geschieden, vulle men het eerste lid van gezegd artikel in deze zin aan.

Volgens het tweede lid van hetzelfde artikel kunnen de in artikel 7 bedoelde personen de in hun bewaring gestelde of onder voogdij staande kinderen op hun kosten door een geneesheer naar keus doen inenten.

Hoewel uit artikel 7 van het ontwerp kan worden afgeleid dat de in het tweede lid van artikel 4 bedoelde inenting eveneens binnen dezelfde termijnen als deze vastgesteld in artikel 1 dient te gebeuren, ware het duidelijker dit met zoveel woorden te zeggen.

* * *

Art. 7. stelle men als volgt:

" Art. 7. Ieder die het recht van bewaring of de voogdij uitoefent over kinderen die aan de verplichte inenting zijn onderworpen, is..."

* * *

In artikel 8 wordt voor de strafbepaling alleen verwezen naar artikel 5 van de wet van 1 september 1945.

Daar de artikelen 6 en 7 dezer wet insgelijks strafbepalingen inhouden, dient de verwijzing naar artikel 5 als onvolledig te worden geschrapt.

* * *

Art. 9. dient te worden gesplitst in twee artikelen, het ene vóór het in werking treden van het besluit, het andere vóór de uitvoering ervan.

De bepaling betreffende de inwerkingtreding moet verder aangevuld worden met de vermelding van de dag en de maand van 1966 waarop het besluit in werking zal treden. Vanzelfsprekend is echter terugwerkende kracht uitgesloten.

Begin	Eerste woord	Laatste woord	Wijziging(en)	Aanhef
Verslag aan de Koning		Inhoudstafel	3 uitvoeringbesluiten	1 gearchiveerde versie
Erratum				Franstalige versie